

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiarisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

20. december 2005

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Finansministe-
riets besvarelse af spørgsmål 1 ad KOM(2005) 0300 af 22. november
2005.

P. B. Olsen

19. december 2005

Svar på spørgsmål ad KOM (2005) 0300 Foreløbigt forslag til De Europæiske Fællesskabers almindelige budget for regnskabsåret 2006 af 22. november 2005 fra Folketingets Europaudvalg

Spørgsmål:

I relation til EU's budget for 2006, bedes ministeren udarbejde et notat der redegør for, om ministerrådets medlemmer tager direkte stilling til størrelsen af de enkelte poster under hver udgiftskategori på 2006-budgettet.

Svar:

Budgetprocessen

Udformningen og vedtagelsen af EU's budget sker i et tæt samspil mellem Kommissionen og de to budgetmyndigheder: Rådet og Parlamentet.

Kommissionen fremlægger budgetforslag for det kommende år i maj. Dette forslag behandles efterfølgende to gange i både Rådet og Parlamentet, de såkaldte første og anden læsninger.

Rådets første læsning sker normalt i juli, hvor Rådet foretager en række ændringer af budgetforslaget. Rådets reviderede budgetforslag bliver efterfølgende fremsendt til Europa-Parlamentet, der gennemfører sin 1. læsning som ændringer til Rådets 1. læsning.

I november foretager Rådet sin 2. læsning, som forholder sig til Parlamentets 1. læsning. Rådet kan enten acceptere Parlamentets ændringer eller genetablere indholdet af Rådets 1. læsning. I forbindelse med læsningen bliver der afholdt et samråd med Parlamentet med henblik på at indgå en samlet budgetaftale.

På sin 2. læsning i december gennemfører Parlamentet indholdet af en eventuel budgetaftale med Rådet. Parlamentet gennemfører herudover de ændringer, man ønsker på områder, der ikke er omfattet af budgetaftalen, og hvor Parlamentet har det sidste ord – dette vil bl.a. kunne være administration (se nedenfor). Parlamentet foretager herefter den endelige godkendelse af budgettet.

Hele budgetprocessen tager udgangspunkt i et fuldstændigt budgetforslag (som finansloven) med konkrete beløb for alle budgetlinjer og programmer. Alle parter – herunder Rådet – tager dermed stilling til størrelsen af de enkelte poster under hver af budgettets 8 udgiftskategorier.

I praksis indeholder budgettet tusindvis af budgetlinjer, idet der for hver hovedbevilling (fx RIA-området eller bevillingen for et givet agentur) er en underkontoopdeling på konkrete indsatsområder, projekter og udgiftsarter. Udgangspunktet

for Rådets behandling er derfor hovedbevillingsniveauet med udgangspunkt i de overordnede prioriteter for de enkelte medlemslande.

Rådets muligheder for at foretage prioriteringer af de enkelte poster i budgettet er reguleret/begrænset af en række bestemmelser, som der vil blive redegjort for i det følgende.

Omprioriteringsmulighederne

Udformning og vedtagelsen af det årlige budget sker inden for de udgiftslofter, som fastlægges inden for EU's flerårige budgetrammer, de såkaldte finansielle perspektiver. De nuværende finansielle perspektiver løber fra 2000 til 2006. 2006-budgettet er således den sidste budgetaftale inden for de nuværende finansielle perspektiver. Som bekendt forhandles der i øjeblikket om de finansielle perspektiver for 2007-2013.

I henhold til de finansielle perspektiver kan der ikke flyttes midler *mellem* de forskellige udgiftskategorier på budgettet. Forhandlingerne om 2006-budgettet handler derfor om, hvordan midlerne *inden for* hver kategori skal fordeles, samt hvilken margin der skal efterlades til uforudsete udgifter. Det fremgår således af den Inter-institutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren (1999/C 172/01) at:

"Med henblik på en forsvarlig økonomisk forvaltning skal institutionerne så vidt muligt under budgetproceduren og ved vedtagelsen af budgettet sørge for, at der under lofterne for de forskellige udgiftsområder er tilstrækkelige margener. Dette gælder dog ikke for udgiftsområde 2 i de finansielle overslag (strukturforanstaltninger)."

Ovennævnte suppleres af det såkaldte fleksibilitetsinstrument. Flexibilitetsinstrumentet gør det muligt at finansiere udgifter, som der ikke kan findes finansiering for inden for de disponible lofter under et eller flere udgiftskategorier. Flexibilitetsinstrumentet kan maksimalt udgøre 200 mio. euro, idet der dog er mulighed for at fremføre uforbrugte fleksibilitetsmidler i maksimalt 2 år.

Obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter

Rådets prioriteringsmuligheder *inden for* de enkelte udgiftskategorier afhænger bl.a. af, om der er tale om obligatoriske eller ikke-obligatoriske udgifter. Rådet har således det sidste ord for obligatoriske udgifter (primært kategori 1a, landbrug, og kategori 6, reserver), mens Parlamentet i princippet har det sidste ord i de øvrige udgiftskategorier – dog kan lofterne i de finansielle perspektiver for 2000-2006 ikke overskrides.

Obligatoriske udgifter er ifølge art. 272 *"udgifter, der nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne"*. Obligatoriske udgifter kan således sammenlignes med lovbundne udgifter, som de også kendes fra den danske finanslov. Rådet og Parlamentet er gensidigt forpligtet i den Inter-institutionelle aftale til at budgettere obligatoriske udgifter på budgettet retvisende. For de obligatoriske udgifter, herunder fx landbrugsstøtten under kategori 1a, handler forhandlingerne således

primært om en realistisk budgettering, da selve grundlaget for udgifterne er fastsat i retsakter.

For de øvrige udgifter er der lidt større spillerum for prioritering inden for den enkelte udgiftskategori rammer. Store dele af de samlede rammer er dog grundlæggende allerede bundet af flerårige programmer og retsakter. Det gør sig fx gældende for udgiftskategori 2 strukturfonde og kategori 3 interne politikker.

For så vidt angår kategori 2 strukturfonde, er der tale om ikke-obligatoriske udgifter. Udgiftsloftet for kategori 2 er imidlertid både et udgiftsmål og et udgiftsloft i modsætning til de andre kategorier, som alene opererer med udgiftslofter. Reelt er processen således centreret om at sikre en retvisende budgettering af betalingerne, således at udgiftsmålene opfyldes.

Hele kategori 3 udgøres ligeledes af ikke-obligatoriske udgifter. Godt 80 pct. af udgifterne er imidlertid allerede planlagt ved flerårige programmer vedtaget af Rådet og Parlamentet ved fælles beslutningstagning, hvilket begrænser mulighederne for at foretage omprioriteringer i forbindelse med 2006-budgetforhandlingerne. Det fremgår således af den institutionelle aftale at:

"Retsakter vedrørende flerårige programmer vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure omfatter en bestemmelse, hvori den lovgivende myndighed fastlægger finansieringsrammen for programmets samlede varighed. Dette beløb udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden under den årlige budgetprocedure.

Budgetmyndigheden forpligter sig ligesom Kommissionen ved forelæggelsen af sit foreløbige budgetforslag til ikke at afvige fra dette beløb, med mindre der foreligger objektive og varige nye forhold".

Muligheden for at foretage omprioriteringer er således begrænset på 2006 budgettet, da dette er det sidste år af de nuværende finansielle perspektiver, og samtidig er sidste år for de flerårige programmer. Dette betyder, at beløbet i 2006 for de enkelte programmer som udgangspunkt er givet som den del af den samlede ramme for programmet, der ikke er blevet udnyttet i de forgående år. Det er således alene de resterende 20 pct. af kategori 3, som i princippet kan gøres til genstand for prioritering.

Det bemærkes dog, at der i forbindelse med 2006-budgettet blev opnået enighed om et udgiftsloft på 100 mio. euro til 6 programmer under kategori 3, herunder forskningsrammeprogrammet.